

Suwałki, dnia 18 lipca 2022 r.

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Suwałkach w składzie orzekającym:

Przewodniczący – Kamil Bujkowski
Członkowie: Wiktor Cudnowski (spr.)
Agnieszka Kurzynowska

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 18 lipca 2022 r. odwołania Janiny Buzy reprezentowanej przez radcę prawnego Annę Niewulis od decyzji Wójta Gminy Przerośl z dnia 23 maja 2022 r., nr Bo.6220.6.2021 odmawiającej uchylecia ostatecznej decyzji z dnia 7 grudnia 2021 r. Bo.6220.6.2021 określającej środowiskowe uwarunkowania na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie i montażu wolnostojących paneli fotowoltaicznych, obiekt Instalacja Fotowoltaiczna Blenda 1 o mocy przyłączeniowej do 1 MW, obiekt Instalacja Fotowoltaiczna Blenda 2 o mocy przyłączeniowej do 1 MW, obiekt Instalacja Fotowoltaiczna Blenda 3 o mocy przyłączeniowej do 1 MW, w miejscowości Blenda na działkach o numerach ewidencyjnych 330/1 i 334/1 w obrębie Blenda działając na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 ze zm.) – dalej też jako **k.p.a.** –

– uchyla zaskarżoną decyzję w całości i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 maja 2022 r. nr Bo.6220.6.2021 Wójt Gminy Przerośl (dalej też jako **Wójt lub organ pierwszej instancji**) wskutek wznowienia postępowania administracyjnego, odmówił uchylecia ostatecznej decyzji z dnia 7 grudnia 2021 r. nr Bo.6220.6.2021 określającej środowiskowe uwarunkowania na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie i montażu wolnostojących paneli fotowoltaicznych, obiekt Instalacja Fotowoltaiczna Blenda 1 o mocy przyłączeniowej do 1 MW, obiekt Instalacja Fotowoltaiczna Blenda 2 o mocy przyłączeniowej do 1 MW, obiekt Instalacja Fotowoltaiczna Blenda 3 o mocy przyłączeniowej do 1 MW, w miejscowości Blenda na działkach o numerach ewidencyjnych 330/1 i 334/1 w obrębie Blenda.

Na wstępie uzasadnienia skarżonej decyzji, organ pierwszej instancji wskazał, że wszystkie obwieszczenia w przedmiotowej sprawie były wywieszane na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Gminy Przerośl, zamieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej Gminy Przerośl oraz przekazywane sołtysom wsi Blenda z prośbą o przekazanie informacji stronom postępowania poprzez zamieszczenie obwieszczeń w ogólnie dostępnym miejscu. Dalej, Wójt podkreślił, iż w dniu 28 lutego 2022 r. wpłynął wniosek Janiny Buzy o wznowienie przedmiotowego postępowania zakończonego ostateczną decyzją z dnia 7 grudnia 2021 r., nr Bo.6220.6.2021 i uchylenie tej decyzji. Janina Buza wniosła też o dopuszczenie dowodów z: aktu zgonu Adama Jodzio; odpisu postanowienia Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 2 grudnia 2021 r., sygn. akt I Ns 670/21; przesłuchania Janiny Buzy; akt postępowania administracyjnego prowadzonego przez Wójta o nr Gn.6730.1.2022, w szczególności z pisma zawiadamiającego Janinę Bużę o postępowaniu i dacie doręczenia korespondencji i zapoznania się z aktami.

Kontynuując, Wójt uściślił, że wskutek rozpatrzenia ww. wniosku, postanowieniem z dnia 10 marca 2022 r., wznowił postępowanie administracyjne zakończone ostateczną decyzją z dnia 7 grudnia 2021 r., nr Bo.6220.6.2021, po czym przytoczył treść art. 74 ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r., poz. 247 ze zm.), który określa kryteria ustalania kręgu stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Następnie Wójt wskazał, iż Janina Buza w chwili wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 7 grudnia 2021 r., nr Bo.6220.6.2021 nie była stroną tegoż postępowania, a stała się nią na skutek dziedziczenia po właścicielu nieruchomości Adamie Jodzio, który zmarł 4 września 2021 r., postanowieniem stwierdzającym nabycie spadku, wydanym przez Sąd Rejonowy w Suwałkach w dniu 2 grudnia 2021 r., sygn. akt I Ns 670/21, które stało się prawomocne w dniu 10 grudnia 2021 r., w związku z czym nie miała wiedzy ani możliwości powzięcia informacji o toczącym się postępowaniu nr Bo.6220.6.2021. Organ pierwszej instancji napomknął też, że Janina Buza stała się stroną postępowania w sprawie o ustalenie warunków zabudowy i zagospodarowania terenu oznaczonego nr Gn.6730.1.2022, dotyczącego tożsamej inwestycji.

Kończąc uzasadnienie skarżonej decyzji, Wójt nakreślił, że 1 kwietnia zawiadomił strony postępowania i wezwał Janinę Bużę na przesłuchanie, które odbyło się 5 maja 2022 r. i w trakcie którego oświadczyła, że nie zgadza się, aby farmy fotowoltaiczne położone były blisko jej nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym i gospodarczym, gdyż urządzenia służące do działania farmy fotowoltaicznej będą emitować nadmierny hałas i zakłócać walory krajobrazowe oraz obniżą wartość jej nieruchomości, na której być może zlokalizuje pasiekę i będzie ją wykorzystywać na cele agroturystyczne. Wójt odniósł się do tych zarzutów i uznał je za bezzasadne, stając na stanowisku, iż farmy fotowoltaiczne nie emitują hałasu i nie oddziałują szkodliwie na otoczenie, a inwestycja nie znajduje się na obszarach chronionych, zaś organy opiniujące na etapie postępowania środowiskowego stwierdziły brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Od opisaney wyżej decyzji – z zachowaniem ustawowego terminu – odwołała się Janina Buza reprezentowana przez radcę prawnego Annę Niewulis (dalej też jako **odwołująca się**), zaskarżając ją w całości i wnosząc o jej uchylenie w całości i przekazanie sprawy do

ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji, ewentualne uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy, dodatkowo wnosząc o wstrzymanie wykonania skarżonej decyzji w całości.

Odwołująca się zaskarżonej decyzji zarzuciła naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 151 § 1 pkt 1 w zw. z art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a. poprzez błędną wykładnię i w konsekwencji zastosowanie w ten sposób, że organ nie uchylił zaskarżonej decyzji przy jednoczesnym stwierdzeniu, że Janina Buza nie była stroną postępowania w chwili wydawania decyzji oraz stwierdzenia bezzasadności merytorycznych argumentów rozpoznania sprawy, podczas gdy organ pierwszej instancji zobowiązany był do uchylenia zaskarżonej decyzji z uwagi na stwierdzenie przesłanek wznowieniowych i wydania decyzji co do istoty sprawy. Janina Buza zarzuciła też naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 151 § 1 pkt 2 k.p.a. poprzez jego niezastosowanie i wydanie decyzji odmawiającej uchylenia decyzji z dnia 7 grudnia 2021 r. w sytuacji, gdy organ w toku postępowania administracyjnego stwierdził podstawy do wznowienia postępowania i rozpoznał sprawę co do istoty, co powoduje utrzymanie w mocy wadliwej decyzji; art. 107 § 1 pkt 6 w zw. z art. 107 § 3 k.p.a. poprzez jego niezastosowanie i brak zawarcia uzasadnienia, z którego wynikałoby wskazanie przez organ faktów, które uznane zostały za udowodnione, dowodów, na których się organ oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej; art. 7 w zw. z art. 77 § 1 k.p.a. w ten sposób, że organ pierwszej instancji nie dokonał całościowego wyjaśnienia stanu faktycznego, nie ustalił pełnych podstaw faktycznych i prawnych podnoszonych przez odwołującą się, pomijając między innymi wskazaną na przesłuchaniu stron okoliczność, iż teren jest podmokły, co wymaga przeprowadzenia uzgodnienia z organami administracji publicznej. Janina Buza wniosła też o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentacji fotograficznej, z której wynika, że na nieruchomości, na której planowana jest inwestycja znajduje się woda, co powoduje, że teren jest podmokły, więc w konsekwencji rodzi obowiązek dokonania dodatkowych ustaleń przez organy uzgadniające.

Uzasadniając swoje odwołanie, Janina Buza wskazała, iż nie brała udziału w postępowaniu zakończonym wydaną w dniu 7 grudnia 2021 r. decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie i montażu wolnostojących paneli fotowoltaicznych, obiekt Instalacja Fotowoltaiczna Blenda 1 o mocy przyłączeniowej do 1 MW, obiekt Instalacja Fotowoltaiczna Blenda 2 o mocy przyłączeniowej do 1 MW, obiekt Instalacja Fotowoltaiczna Blenda 3 o mocy przyłączeniowej do 1 MW, w miejscowości Blenda na działkach o numerach ewidencyjnych 330/1 i 334/1 w obrębie Blenda, z uwagi na fakt, że na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 2 grudnia 2021 r. stała się spadkobiercą po swoim bracie, współwłaścicielem nieruchomości, która jest nieruchomością sąsiadującą z nieruchomością, na której planowana jest inwestycja Z tego też względu złożyła wniosek o wznowienie postępowania, w konsekwencji czego Wójt wydał w dniu 10 marca 2022 r. postanowienie o wznowieniu postępowania zakończonego ostateczną decyzją z dnia 7 grudnia 2021 r. zaś, po przeprowadzonym postępowaniu, w dniu 23 maja 2022 r. wydał decyzję, na podstawie której odmówił uchylenia decyzji wobec stwierdzenia braku podstaw do jej uchylenia.

W dalszej części uzasadnienia odwołania, Janina Buza przytoczyła treść art. 151 § 1 pkt 1 k.p.a. i stanęła na stanowisku, iż z uzasadnienia zaskarżonej decyzji wynika, że Wójt uznał, że odwołująca się nie brała udziału w postępowaniu przy wydawaniu decyzji z dnia 7 grudnia

2021 r., co oznacza, że organ stwierdził przesłanki do wznowienia postępowania na podstawie art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a., bowiem norma ta stanowi też podstawę prawną zaskarżonej decyzji, a więc organ winien uchylić decyzję z dnia 7 grudnia 2021 r., zgodnie z art. 151 § 1 pkt 2 k.p.a. W konsekwencji organ nie zastosował art. 151 § 1 pkt 2 k.p.a., w sytuacji, gdy w toku postępowania stwierdził podstawy do wznowienia postępowania i rozpoznał sprawę co do istoty sprawy, gdyż stwierdził w uzasadnieniu „w ocenie organu podnoszone przez stronę argumenty są bezzasadne”, co powoduje rozpoznanie istoty sprawy, a więc konieczność wydania decyzji na podstawie art. 151 § 1 pkt 2 k.p.a., tymczasem organ wydał decyzje na podstawie art. 151 § 1 pkt 1 k.p.a., co powoduje utrzymanie wadliwej decyzji w obrocie prawnym. Odwołująca się dodała także, że uzasadnienie skarżonej decyzji nie wskazuje faktów, na podstawie których organ oparł swoją decyzję, które uznał za udowodnione, a którym odmówił wiarygodności, ponadto nie dokonał całościowego wyjaśnienia stanu faktycznego. Konkludując – w ocenie odwołującej się – organ uznał na podstawie art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a., stanowiącego podstawę prawną skarżonej decyzji, że strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu, bowiem odniósł się również do zakresu merytorycznego, co powoduje, że zgodnie z art. 151 § 1 pkt 2 k.p.a. organ powinien uchylić dotychczasową decyzję, gdy stwierdzi istnienie podstaw do jej uchylenia na podstawie art. 145 § 1 k.p.a. i wydać nową decyzję rozstrzygającą o istocie sprawy, a więc Wójt zobowiązany był do uchylenia decyzji i wydania nowego rozstrzygnięcia. Bowiem, organ w zaskarżonej decyzji odniósł się w sposób niewyczerpujący do podstawowych zarzutów stawianych przez odwołującą na przesłuchaniu, z pominięciem okoliczności podmokłego terenu.

Wójt Gminy Przerośl przekazał odwołanie wraz z aktami sprawy zakończonej zaskarżoną decyzją przy piśmie z dnia 15 czerwca 2022 r.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Suwałkach ustaliło i zważyło co następuje:

Na wstępie należy wyjaśnić, że samorządowe kolegia odwoławcze, jako organy wyższego stopnia w rozumieniu art. 17 pkt 1 k.p.a. – co do zasady – na skutek odwołania rozpatrują sprawę zakończoną skarżoną decyzją raz jeszcze, w całości co do jej istoty. Niemniej jednak organy odwoławcze zostały też wyposażone przez ustawodawcę w uprawnienia do wydawania decyzji o charakterze kasacyjnym, przy czym korzystać mogą z nich wyłącznie po spełnieniu określonych w przepisach postępowania administracyjnego przesłanek odnoszących się do rodzaju uchybień popełnionych przez organ pierwszej instancji i zakresu postępowania wyjaśniającego koniecznego do przeprowadzenia. Jak stanowi bowiem treść art. 138 § 2 k.p.a., organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Z treści tegoż przepisu wynika, iż organ odwoławczy może przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia, gdy postępowanie I instancji zostało przeprowadzone z naruszeniem norm prawa procesowego, a zatem w sytuacji, gdy organ pierwszej instancji nie przeprowadził postępowania wyjaśniającego w całości lub znacznej części, uniemożliwiając rozstrzygnięcie sprawy przez organ odwoławczy zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, co ma miejsce w przedmiotowej sprawie.

Instytucja procesowa wznowienia postępowania stwarza prawną możliwość ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej zakończonej decyzją ostateczną, jeżeli postępowanie w jakim doszło do jej wydania, było dotknięte jedną z kwalifikowanych wad procesowych enumeratywnie wyliczonych w art. 145 § 1, art. 145a i 145b k.p.a. Tryb postępowania uregulowany został przepisami art. 146-152 k.p.a. Przepisy te w sposób kompleksowy regulują tryb postępowania wznowieniowego i nakładają na organ administracji publicznej obowiązek procedowania, zgodnie z rygorami nałożonymi przez ustawodawcę treścią wynikającymi z tychże przepisów.

Postępowanie wznowieniowe składa się w zasadzie z dwóch etapów. W ramach pierwszego etapu, który można określić mianem "wstępnego", organ bada wyłącznie kwestie dopuszczalności wznowienia postępowania w kontekście podmiotowym i przedmiotowym, a nadto ustala, czy podanie o wznowienie postępowania zostało złożone w ustawowym terminie. Faza wstępna może zakończyć się wydaniem postanowienia o wznowieniu postępowania lub o odmowie wznowienia postępowania, po uprzednim przeprowadzeniu wstępnych czynności podejmowanych przez organ niejako „poza postępowaniem”, będącymi weryfikacją, czy: podanie o wznowienie postępowania zostało oparte o właściwą podstawę prawną; podanie zostało wniesione w terminie; podmiot wnoszący podanie posiada odpowiednią legitymację (zakres badania legitymacji w fazie wstępnej jest ograniczony).

Etapem następującym po wydaniu postanowienia o wznowieniu postępowania jest postępowanie wyjaśniające, którego przedmiotem jest istnienie podstaw do wznowienia postępowania. Zakres przedmiotowy postępowania wyjaśniającego prowadzonego po wznowieniu postępowania określa art. 149 § 2 k.p.a., wedle którego postanowienie (o wznowieniu postępowania) stanowi podstawę do przeprowadzenia przez właściwy organ postępowania co do przyczyn wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy. Innymi słowy, dopiero na tym etapie postępowania, organ przechodzi do właściwego merytorycznego rozpoznania sprawy wznowieniowej. Przywołany przepis art. 149 § 2 k.p.a. odzwierciedla również kolejność zagadnień, które podlegają badaniu przez organ po wznowieniu postępowania. W pierwszej kolejności organ powinien stwierdzić, czy zaistniały przyczyny wznowienia (w przypadku niniejszej sprawy, wymieniona w art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a. przesłanka braku udziału strony w postępowaniu bez własnej winy), a dopiero w drugiej kolejności – jeżeli stwierdzi ich wystąpienie – przejść do merytorycznego rozpoznania sprawy na nowo.

Postępowanie prowadzone na skutek wznowienia obejmuje rozstrzygnięcie tożsamej pod względem podmiotowym, przedmiotowym oraz podstawy prawnej sprawy administracyjnej, która została rozstrzygnięta decyzją ostateczną. Przy zachowaniu tych elementów sprawa prowadzona jest na nowo, co oznacza, iż organ po wznowieniu postępowania, powinien badać wszystkie okoliczności faktyczne sprawy w oparciu o przepisy obowiązujące w dacie orzekania oraz stan faktyczny aktualny na dzień orzekania.

Na podstawie art. 151 § 1 k.p.a. organ prowadzący postępowanie po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, co do przyczyn wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy wydaje decyzję, w której: odmawia uchylecia decyzji dotychczasowej, gdy stwierdzi

brak podstaw do jej uchylenia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a, art. 145aa lub art. 145b albo (pkt 1); uchyla decyzję dotychczasową, gdy stwierdzi istnienie podstaw do jej uchylenia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a, art. 145aa lub art. 145b, i wydaje nową decyzję rozstrzygającą o istocie sprawy.

Dodać też należy, że sens uregulowania zawartego w art. 151 § 1 pkt 1 k.p.a. polega na braku możliwości przejścia do merytorycznego rozpoznania sprawy administracyjnej, gdy stwierdzi się, że nie zaistniała żadna z podstaw wznowienia postępowania. Decyzja o odmowie uchylenia decyzji dotychczasowej może być podjęta po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego i dowodowego, w wyniku którego jednoznacznie można stwierdzić, że nie istniały określone w k.p.a. podstawy wznowienia postępowania. Postępowanie wznowieniowe nie może być wykorzystywane do pełnej merytorycznej kontroli decyzji wydanej w postępowaniu zwykłym (tak w wyr. WSA w Gdańsku z dn. 11 października 2017 r. sygn. akt II SA/Gd 466/17, LEX nr 2379082).

Kończąc powyższy wywód o charakterze ogólnym, mający na celu unaocznienie organowi pierwszej instancji istoty postępowania wznowieniowego, stwierdzić przyjdzie, iż decyzja Wójta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, tym samym obliguje to organ wyższej instancji do zastosowania art. 138 § 2 k.p.a.

Podaniem z dnia 28 lutego 2022 r., Janina Buza wniosła o wznowienie postępowania zakończonego decyzją z dnia 7 grudnia 2021 r. nr Bo.6220.6.2021, wskazując, iż wystąpiła przesłanka wznowieniowa z art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a., tj. strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu. Jak wskazała we wniosku o wznowienie postępowania dowiedziała się o decyzji w dniu 31 stycznia 2022 r., gdy pełnomocnik Janiny Buzy zapoznał się z aktami sprawy. Jak podaje odwołująca się, wcześniej nie miała możliwości zapoznania się z treścią decyzji i nie miała możliwości powzięcia informacji o toczącym się postępowaniu, gdyż uprzednio stroną był brat Janiny Buzy – Adam Jodzio, który zmarł w dniu 4 września 2021 r., a którego majątku spadkobierczynią jest obecnie Janina Buza. Wójt Gminy Przerześl po rozpoznaniu powyższego wniosku o wznowienie postępowania wydał postanowienie z dnia 10 marca 2022 r., nr Bo.6220.6.2021, którym wznowił postępowanie zakończone ostateczną decyzją z dnia 7 grudnia 2021 r., nr Bo.6220.6.2021. Po uprzednim przesłuchaniu Janiny Buzy i zapewnieniu jej czynnego udziału w postępowaniu, Wójt wydał skarżoną decyzją, opisaną na wstępie uzasadnienia niniejszej decyzji, którą na podstawie art. 151 § 1 pkt 1 k.p.a. odmówił uchylenia ostatecznej decyzji Bo.6220.6.2021 z dnia 7 grudnia 2021 r. określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Jednakże decyzja organu pierwszej instancji została wydana z naruszeniem art. 6, 11, 107 § 1 pkt 6 w zw. z 107 § 3, 151 § 1 pkt 1 k.p.a., gdyż jej uzasadnienie, sprowadza się wyłącznie do opisanego stanu faktycznego sprawy, wskazania, że Janina Buza nie była stroną w toczącym się postępowaniu i stwierdzeniu, iż zarzuty odwołującej się – natury merytorycznej – są bezzasadne. Tymczasem Wójt, wydając skarżoną decyzję, winien wpierw stwierdzić, czy zaistniały przyczyny wznowienia, a następnie – jeżeli stwierdzi ich wystąpienie – przejść do merytorycznego rozpoznania sprawy na nowo. Owszem, z decyzji

organu pierwszej instancji wynika, że Janina Buza nie była stroną w toczącym się postępowaniu, jednakże w żaden sposób nie podjął się on oceny i zbadania przesłanki braku winy strony. Sytuacja taka następuje, gdy strona nie została zawiadomiona o wszczęciu postępowania lub nie została dopuszczona do udziału w istotnych czynnościach procesowych albo nie mogła w nich brać udziału z powodów przez nią niezawinionych. Dodać należy też, że wznowienie postępowania z tej przyczyny następuje niezależnie od tego, czy brak udziału strony wywarł wpływ na treść decyzji. Artykuł 145 § 1 pkt 4 k.p.a. nie wymaga zatem stwierdzenia, że udział strony spowodowałby inne załatwienie sprawy. Wpływ braku udziału na wynik sprawy może być dopiero oceniony w postępowaniu wznowieniowym (M. Jaśkowska [w:] M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, M. Jaśkowska, Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego, LEX/el. 2022, art. 145).

Jak słusznie zarzuciła odwołująca się, odmowa uchylecia ostatecznej decyzji na podstawie art. 151 § 1 pkt 1 k.p.a., które nie stanowi rozstrzygnięcia co do istoty sprawy, przy jednoczesnym odniesieniu się w uzasadnieniu decyzji do merytorycznych zarzutów stanowi istotne naruszenie tego przepisu, gdyż organ jest uprawniony do takiego zakończenia postępowania wznowieniowego wyłącznie w sytuacji, gdy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego jednoznacznie można stwierdzić, że nie istniały określone w k.p.a. podstawy wznowienia, a z treści uzasadnienia decyzji Wójta, w sposób jednoznaczny nie wynika, czy w jego ocenie owe podstawy wznowienia istniały. Tym samym Wójt naruszył również art. 107 § 1 pkt 6 w zw. z art. 107 § 3 k.p.a., gdyż zaskarżona decyzja jest pozbawiona niezbędnego elementu jakim jest uzasadnienie prawne. Zgodnie z art. 107 § 1 pkt 6 k.p.a. decyzja zawiera (m.in.) uzasadnienie faktyczne i prawne. Stosownie przy tym do art. 107 § 3 k.p.a. uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Przepisy te przewidują, że uzasadnienie jest jednym z kluczowych elementów aktu jakim jest decyzja organu administracji. Prawidłowo sporządzone uzasadnienie decyzji organu administracyjnego wyznacza treść art. 107 § 3 k.p.a. Przepis ten określa po pierwsze z jakich dwóch elementów winno składać się uzasadnienie decyzji, a dalej precyzyjnie wskazuje już jakie treści powinny być ujęte w każdym z nich. Wynika z niego, że organ uzasadniający decyzję wyraźnie wyodrębnić ma część obejmującą uzasadnienie faktyczne i uzasadnienie prawne. Uzasadnienie faktyczne powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których oparł się, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej. Z kolei uzasadnienie prawne ma zawierać wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Organ mocą omawianego przepisu jest bezwzględnie obowiązany wskazać przepisy stanowiące podstawę jego rozstrzygnięcia, jednak nie może poprzestać wyłącznie na podaniu ich treści, ale powinien też wyjaśnić ich znaczenie. Tymczasem w skarżonej decyzji Wójta wskazano wyłącznie na treść przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w

ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r., poz. 247 ze zm.), określających kryteria ustalania kręgu stron postępowania i umożliwiających stosowanie art. 49 k.p.a. w sprawach o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Wójt zaniechał za to przytoczenia i wyjaśnienia przepisów kodeksowych, mających stanowić podstawę jego orzeczenia, tym samym naruszył też wyrażoną w art. 11 zasadę przekonywania, gdyż nie zestawiał ze sobą wyników poczynionych ustaleń faktycznych z treścią obowiązujących przepisów prawa, celem dopełnienia procesu subsumpcji, którego istota polega na przyporządkowaniu ustalonego stanu faktycznego pod ogólną normę prawną.

Reasumując, organ pierwszej instancji ponownie rozpatrując sprawę, winien przede wszystkim procedować zgodnie z przepisami art. 146-152 k.p.a., bacząc na spełnienie wymogów stawianych uzasadnieniu decyzji administracyjnej wynikających z art. 107 § 1 pkt 6 w zw. z art. 107 § 3 k.p.a.

Mając powyższe na uwadze Kolegium orzekło jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna.

Pouczenie:

Od decyzji skarga nie przysługuje. Jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Suwałkach (ul. Gen. K. Pułaskiego 73, 16-400 Suwałki). Sprzeciw wnosi się w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji (art. 64a i art. 64c § 1 i 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 329 ze zm.) – zwanej dalej p.p.s.a. . Zgodnie z art. 64b § 2 p.p.s.a., sprzeciw powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać: wskazanie zaskarżonej decyzji, żądanie jej uchylenia oraz oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję. Wpis stały od sprzeciwu wynosi **100,00 zł**.

Otrzymują:

1. Janina Buza rep. przez r. pr. Annę Niewulis
2. SUNFIELD Sp. z o.o. z/s w Suwałkach
3. Wójt Gminy Przerośl
4. Pozostałe strony – w drodze obwieszczenia na stronach BIP SKO w Suwałkach, wywieszenie na tablicy ogłoszeń SKO w Suwałkach i Urzędu Gminy Przerośl, a także poprzez przekazanie sołtysom wsi Blenda z wnioskiem o zamieszczenie w ogólnie dostępnym miejscu

Wzujkowski
Cudowski
AR